

Wieczysta chwała Stalinowi

Wczoraj w stolicy Kraju Rad
**WIELKI WÓDZ I NAUCZYCIEL
CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI**
spoczął obok Włodzimierza Lenina
w Mauzoleum na Placu Czerwonym

Wczoraj o godzinie 12 czasu moskiewskiego trumna z ciałem Józefa Stalina spoczęła w Mauzoleum na Placu Czerwonym w Moskwie.

W godzinach rannych w Sali Kolumnowej w Domu Związków przy trumnie Józefa Stalina zebrali się członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, członkowie Rządu Radzieckiego, członkowie Komisji dla Zorganizowania Pogrzebu, marszałkowie, generałowie.

Niewypowiedziane ciężkie są ostatnie chwile pożegnania. Kierownicy Partii i Rządu zdejmują trumnę z ciałem Józefa Stalina i powoli kierują się ku wyjściu z Sali Kolumnowej. Za trumną niesione są wieńce oraz na aksamitnych poduszkach ordery i medale. Trumna złożona została na lawecie armatniej. Przy dźwiękach marsza Beethovena rusza kondukt pogrzebowy. Józef Stalin udaje się w swą ostatnią drogę na Plac Czerwony.

Plac Czerwony wypełniony jest po brzegi morzem ludzi. Są tu przedstawiciele rzesz pracujących Moskwy oraz delegacje republik związkowych i autonomicznych, krajów i obwodów całego ogromnego państwa radzieckiego. Na trybunie korpus dyplomatyczny. W absolutnej ciszy zastygły szeregi oddziałów wojsk garnizonu moskiewskiego.

W głębokim, pełnym bólu milczeniu wita Plac Czerwony kondukt pogrzebowy. Kondukt zbliża się do Mauzoleum. Trumna z ciałem Józefa Stalina zostaje ustawiona na podwyższeniu. Kierownicy Partii i Rządu powoli wchodzą na trybunę Mauzoleum. Rozpoczyna się zgromadzenie żałobne.

W głębokim skupieniu wysłuchują zgromadzeni przemówienia Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC KPZR G. M. Malenkowa, który daje wyraz ogromnemu bólowi narodów radzieckich po stracie Wielkiego Wodza Józefa Stalina i wyraża zdecydowaną wolę narodów radzieckich doprowadzenia do zwycięskiego końca dzieła Józefa Stalina — budowy komunizmu. Ogromną mocą tchną słowa Malenkowa: „Nie ma takiej siły na świecie, która by była w stanie przeszkodzić narodowi radzieckiemu w jego zwycięskim marszu do komunizmu. Naprzód do triumfu wielkiego dzieła Lenina-Stalina“.

Następnie żegnają Józefa Stalina pierwsi zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Beria i Molotow.

Po zakończeniu wiecu żałobnego kierownicy Partii i Rządu schodzą z trybuny, podnoszą trumnę i kierują się z nią do Mauzoleum. Płyną dźwięki marsza żałobnego Chopina. Godzina 12. Rozlegają się werble i salwy artyleryjskie. Orkiestra gra hymn państwowy Związku Radzieckiego.

Trumna z ciałem Józefa Stalina spoczęła w Mauzoleum obok sarkofagu Włodzimierza Lenina. Kierownicy Partii i Rządu wchodzą z powrotem na trybunę. Obok nich zajmują miejsca marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej. Orkiestra gra marsza wojskowego. Jednostki garnizonu moskiewskiego defilują przed Mauzoleum, gdzie spoczywają Lenin i Stalin, oddają ostatni hołd pamięci Wielkiego Wodza narodu radzieckiego, Wodza wszystkich prostych ludzi na całym świecie — Józefa Stalina.

Stalin zawsze z nami

We wszystkich miastach i miasteczkach polskich, we wszystkich polskich wsiach, zaległa uroczysta, głęboka cisza. To polski lud składa hołd Józefowi Stalinowi — w chwili, gdy w stolicy Kraju Rad odbywa się ostatnia droga Człowieka, który całe swe życie oddał sprawie ludzkiego szczęścia.

Za tę Jego troskę serdeczną o dobro prostych ludzi, za Jego wielką naukę i płomienną walkę, gorącą miłością pokochały Józefa Stalina miliony ludzi na wszystkich kontynentach ziemskiego globu. Gorąco ukochał Józefa Stalina naród polski.

To On był nam najlepszym Przyjacielem.

To On uratował nas od hitlerowskiej zagłady. On wsparł naszą walkę o narodowe i społeczne wyzwolenie. Zdecydował o polskich granicach na Odrze i Nysie. Zabezpieczył naszą ojczyznę przed wrogą interwencją imperialistyczną i dał nam bezcenną pomoc w budowaniu socjalistycznego życia.

To Jemu i kierowanej przez Niego partii zawdzięczamy, że polskie dziecko uczy się w polskiej szkole. Że polski robotnik wnosi dla siebie i dla całego narodu gigantyczne budowle socjalizmu. Że polski chłop uprawia polską ziemię i zbiera z niej plony, na pożytek wsi i miasta. Że polski żołnierz czujnie strzeże granic niepodległej Rzeczypospolitej. Że polski uczonec i artysta tworzą dzieła godne wolnych ludzi.

To Józefowi Stalinowi zawdzięczamy, że nasze życie, że cała nasza ojczyzna bujnie rozwija się, rośnie i potężnieje.

Gdy bić przestało serce Józefa Stalina, gdy tragiczna wieść o śmierci genialnego Nauczyciela i Wodza obiegła świat, ciężką żałobą okryła się nasza ojczyzna.

Józef Stalin nie żyje. Niepodobna pojąć w pełni bolesnej treści tych słów. Nie można uwierzyć, aby nie było Go już wśród nas, wśród żywych...

(Dokończenie na str. 2).

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i Jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowic oraz Katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto

STALINOGRÓD

a województwo katowickie na województwo

STALINOGRODZKIE

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy JOZEF A STALINA, nadać nazwę

PAŁACU KULTURY I NAUKI IMIENIA JÓZEFA STALINA

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia JÓZEFA STALINA wznieść

POMNIK JÓZEFOWI STALINOWI

Przewodniczący Rady Państwa Prezes Rady Ministrów
(—) ALEKSANDER ZAWADZKI (—) BOLESŁAW BIERUT

Depesza Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta do Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa

W imieniu narodu polskiego przekazuję Wam braterskie uczucia solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina-Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, dnia 7 marca 1953 r.

JÓZEF STALIN

Stalin zawsze z nami

(Dokończenie ze str. 1)

Jest i pozostanie na zawsze. Będzie żył na wieki w sercach i umysłach ludzi kochających. Będzie żył w walce i zwycięstwach milionów, w ofiarach zmaganiach o ostateczny triumf wielkiej stalinowskiej idei na całym świecie.

Tę ideę niosą w przyszłe pokolenia wszyscy bojownicy pokroju, postępu i sprawiedliwości na całym świecie.

Tę ideę niosą w przyszłe pokolenia wszyscy patrioci polscy, skupieni wokół partii i jej przewodniczącego, Bolesława Bieruta w walce o zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju. Idea stalinowska jest nieśmiertelna.

Nieśmiertelne jest imię Wielkiego Stalina.

Nasz hołd, składany Józefowi Stalinowi po śmierci, jest i będzie hołdem twórczej pracy, czynu i walki dla rozkwitu życia.

Musimy uczyć się kochać życie, tak jak On je kochał. I uczyć się nienawidzić wrogów życia, tak jak On ich nienawidził.

Musimy uczyć się stalinowskiego hartu, aby zawsze zwyciężać w walce przeciwko siłom wrogim ludzkości, przeciwko imperialistycznym zbrodniarzom.

Jesteśmy uzbrojeni w stalinowską naukę. Jesteśmy niezwykłym braterską więzią łączącą naród polski z narodami Związku Radzieckiego, które pod przewodnictwem Partii Lenina - Stalina budują najwspanialszy ustrój - komunizm.

Jesteśmy niezwykłym sołidarnością ze wszystkimi ludami świata zespolonymi w

miliardowym obozie pokoju, którego sztandarem jest Stalin.

Umacniać jedność narodu wokół swej Partii — przewodniczkę; pomnażać siłę ludowego państwa; umacniać braterską więź ze Związkiem Radzieckim, kierowanym przez sławnych współbojowników i wiernych uczniów Wielkiego Wodza, w których pewne ręce przekazał Stalin bojowy sztandar budowy komunizmu, zastrzegając czujność wobec kłopotów; zacieśniać współdziałanie ze wszystkimi walczącymi o pokój i postęp — to wypełnić testament Stalina. Testament, który oznacza budowę świata bez krzywdy i niesprawiedliwości, świata wolnych, światła, w którym życie jest naprawdę godne człowieka.

Tę testament wypełnimy. Zbudujemy takie życie.

Nie można lepiej uczcić pięknego i wspaniałego życia towarzysza Stalina, jak tylko biorąc je za wzór i przykład. Wzór i przykład życia towarzysza Stalina porusza dziś serca setek milionów ludzi na wszystkich obszarach naszego globu. Obraz życia i walki towarzysza Stalina budzi gorącą falę uczuć w milionach serc, roznieca zapał twórczy wśród wszystkich produkujących warstw naszego społeczeństwa.

Poznanie życia i walki Józefa Stalina pomaga ludziom prostym, często ludziom nieoświeconym uchwycić i zrozumieć najgłębszy rewolucyjny i arcydziełski sens nauki marksizmu - leninizmu, nauki Lenina i Stalina, rewolucyjny i twórczy sens walki klasowej i budownictwa socjalistycznego.

W życiu i działalności towarzysza Stalina stopiły się w zdumiewającą jedność najwyższe osiągnięcia produkującej myśli ludzkiej i najwyższe osiągnięcia rewolucyjnych przeobrażeń społecznych.

Towarzysz Stalin jest zwycięskim wodzem i twórcą nowej epoki — epoki socjalizmu. Ta nowa epoka, w której narodzinach mamy szczęście uczestniczyć czynnie — przyspiesza nieporównanie rozwój społeczeństwa ludzkiego.

BOLESŁAW BIERUT

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

Śmierć Józefa Stalina tak mną wstrząsnęła, że nie jestem w stanie znaleźć słów na wyrażenie tego, co się przeżywało w ciągu tych dni, w których stan Chorego wazył się między życiem i zgonem.

Kim był i czego dokonał Józef Stalin, twórca pierwszego na świecie socjalistycznego państwa, wie każde dziecko.

O załozenie pokoju, którego Wielki Zmarły był ostatecznym gwarantem dla wszystkich pracujących ludzi świata, tym usilniej będziemy walczyć.

MARIA DĄBROWSKA
powieściopisarka

Marks, Engels, Lenin, wielcy wodzowie ludzkości nowej ery, pierwszy wskazywali milionom ludzi pracy drogę do pełnego zniesienia niewoli, a genialny ich kontynuator, Wódz i Przyjaciel wszystkich ucieszonych ludów na świecie, Józef Stalin, pierwszy w dziejach budując konkretnie społeczeństwo pokoju, skierował energię narodów Związku Radzieckiego do walki z przyrodą i wskazał przykładowo wszystkim narodom świata drogę do całkowitego wyzwolenia.

Stalin to sztandar pokroju, nową moralność, kultury i radości życia.

Wódz narodów Józef Stalin nie umarł, żyje w milionach serc ludzkich całego świata i żyć będzie wiecznie.

Wbrew okrutnemu faktowi, pochód ludzkości ku pokojowi prowadzi w dalszym ciągu nieśmiertelny Stalin.

LUCJAN RUDNICKI
literat

Śmierć Józefa Stalina to bardzo bolesny cios dla całego narodu polskiego. Szczególnie młodzież, której wielkim Przyjacielem i Opiekunem był Józef Stalin, dotkliwie odczuła tę wielką stratę. My, młodzież polska, zawdzięczamy Józefowi Stalinowi wiele. Za-

wdzięczamy mu to, że żyjemy i uczymy się w wyzwolonej Ojczyźnie i że wspólnie z całym narodem uczestniczymy w budownictwie socjalizmu w naszym kraju.

Jestem jedną z wielu warszawskich pracownic budownictwa. Budując nowe domy dla Warszawy, czuję codziennie pracę pamięć ukochanego Wodza i Nauczyciela Józefa Stalina przekraczając moje zadania produkcyjne i pogłębiając swoje wiadomości z dziedziny nauki marksizmu.

STANISŁAW TRAKIEWICZ
murarka-rekordzista

Naród polski zawdzięcza swemu Wielkiemu Przyjacielowi wyzwolenie, pomoc w budowie nowego państwa, ustroju socjalistycznego.

Nauka polska śledzi pilnie walkę, jaką toczył myśliciel Stalin ze starą nauką burżuazyjną, rozwój głoszonej przez niego teorii, które powstają z nowego życia i służą dalszemu jego rozwojowi.

Ogromne dziedzictwo pozostawił Józef Stalin swemu narodowi, całej ludzkości, wspaniałe jest dzieło dokonane przez niego. Żywa pozostaje myśl twórcza, która służy i służyć będzie dalszej budowie tego dzieła współczesnego i następnym pokoleniom.

W ich pamięci, w pracy i walce żyć będzie Wielki Stalin.

Prof. Dr NATALIA GAŚSIOROWSKA
Członek rzeczywisty i członek Prezydium PAN

W chwili kiedy dowiedziałam się, że odszedł od nas Towarzysz Stalin, zrozumiałam, że pozostanie On z nami na zawsze. Zrozumiałam właściwy sens słowa — Nieśmiertelny.

Poczułam i zdałam sobie sprawę dobitniej niż kiedykolwiek dotąd, że jestem częścią wielkiej armii, której On jest i będzie Wodzem i Nauczycielem. Przysięgam na swoim odcinku pra-

Artykuł wstępny dziennika „Prawda“

Jeszcze bardziej zespolimy się wokół partii komunistycznej

MOSKWA.

DZIENNIK „Prawda“ z dnia 8 bm. zamieścił artykuł wstępny pt. „Jeszcze bardziej zespolimy się wokół Partii Komunistycznej“. Podaje on pełny tekst tego artykułu:

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, masy pracujące naszego kraju i całego świata poniosły niezmiernie ciężką stratę. Przestało być serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, światłowego Wodza i Nauczyciela partii komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach ludzi naszej Ojczyzny i całej postępowej ludzkości. Imię to wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i wyzwanie do walki o świetlaną przyszłość narodów.

Całe odkryte chwale, pełne bohaterstwa i bohaterskich czynów życie Józefa Stalina poświęcone było walce o sprawę klasy robotniczej, o szczęście narodów.

„Gdyby każdy krok w mojej pracy dla wywyższenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — mówił towarzysz Stalin — nie zmierzał do wzmocnienia i polepszenia sytuacji klasy robotniczej, uważałbym swoje życie za bezcelowe“.

Wraz z Leninem towarzysz Stalin stworzył potężną partię komunistów, wychował i zahartował ją w ciężkich bojach o wyzwolenie mas pracujących, był promotorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, twórcą pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin powołał naród radziecki do epokowego zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Pod genialnym przewodnictwem towarzysza Stalina naród nasz bronił honor, wolność i niezawisłość swej ojczyzny, odniósł epokowe zwycięstwo w Wielkiej Wojnie Narodowej, uratował ludzkość od groźby niewoli faszystowskiej.

Po wojnie Partia Komunistyczna, towarzysz Stalin natężył i zorganizował naród radziecki do walki o odbudowę i dalszy rozwój gospodarki narodowej naszego kraju. W krótkim czasie ludzie radzieccy odbudowali zniszczonego przemysł, transport, gospodarkę rolną i zapewnili znaczne przekroczenie poziomu przedwojennego we wszystkich gałęziach ekonomiki socjalistycznej.

Ogromna siła naszej partii tkwi w tym, że w całej swej działalności kieruje się ona teorią marksistowsko-leninowską. Opierając się na dziedzictwie leninowskim, teoretycznie rozwijając i wzbogacając marksizm — leninizm, towarzysz Stalin uogólnił doświadczenie budownictwa socjalistycznego w naszym kraju, uzbudził partię i cały naród w wielki i jasny program walki o komunizm. Nieocenione znaczenie dla teorii marksistowsko-leninowskiej, dla całej naszej działalności praktycznej ma genialne dzieło towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“.

Uzbrojona w stalinowską naukę o budowie społeczeństwa komunistycznego, w historyczne uchwały XIX Zjazdu, partia nasza pewnie prowadzi naród do ułpionego celu — do komunizmu. Naród radziecki żywi bezgraniczne zaufanie i przepojony jest gorącą miłością do swej ukochanej Partii Komunistycznej, ponieważ jest głęboko przekonany, że najwyższym prawem całej działalności partii jest służenie interesom narodu. Robotnicy, kolehoznicy, inteligencja radziecka, wszyscy ludzie pracy naszego kraju wiedzą, że partia nieustannie troszczy się o maksymalne zaspokojenie stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi radzieckich. Wiedzą oni, że partia ze wszelkim miarą wzmacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organy wywiadowe, aby być zawsze gotowym do udzielenia drugogoczącej odprawy każdemu agresorowi. Wiedzą oni, że zagraniczną polityką Partii Komunistycznej i rządu Związku Radzieckiego była i jest niezachwiana polityka zachowania i utrwalenia pokoju.

Narody Związku Radzieckiego, wierne sztandarowi internacjonalizmu proletariackiego, wzmacniają i rozwijają bratnią przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

W tych dniach pełnych bólu wszyscy narody naszego kraju jeszcze bardziej zespolają się wokół Partii Komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki jest niezłomnie przekonany, że wychowawcą przez towarzysza Stalina jego wierni uczniowie i współbojownicy zapewnią po myślnie wcielenie w życie polityki, ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w sprawach wewnętrznych naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego zwyciężała, zwycięża i będzie zwyciężać, albowiem związana jest organicznie z szerokimi rzeszami ludzi pracy. Głównym warunkiem siły i potęgi naszej partii jest żelazna jedność i niewzruszona wartość jej szeregow. Zadanie polega na tym, aby strzec jak źrenicy oka jedności partii, wchoywawać komunistów na aktywne bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwali partii, jeszcze bardziej zacieśniać więzy partii ze wszystkimi ludźmi pracy, z robotnikami, kolehoznikami, z inteligencją. Konieczne jest wchowowanie komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzej-

dnania i nieustępliwości, w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej narody Związku Radzieckiego pewnie budują wspaniałe gmachy komunizmu.

„Nie ma na świecie sił — mówił na XIX Zjeździe Partii towarzysz G. M. Malenkow — które mogłyby powstrzymać stali marsz naprzód społeczeństwa radzieckiego. Nasza sprawa jest niezwykła. Trzeba mocno dźwignąć ster i kroczyć po swej drodze, nie ulegając ani prowokacjom, ani zastraszeniu“.

Ster kierownictwa partyjnego i państwowego w naszym kraju spoczywa w niezawodnych rękach, w rękach wiernych uczniów i współbojowników wielkiego Stalina. W odpowiedzi na odezwę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, partia i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny jeszcze bardziej zespolają się wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, mobilizując wszystkie swe siły i energię tworząc dla wielkiej sprawy budowania komunizmu w naszym kraju.

UCHWAŁA

KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I RADY MINISTRÓW ZSRR

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje następującą uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR:

W poniedziałek, 9 marca br., w chwili pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina, punktualnie o godzinie 12 w południe, według czasu moskiewskiego, oddać honorową salwę artyleryjską w Moskwie, w stolicach republik związkowych, w miastach - bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odesie oraz w miastach: Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku i Władywostoku.

Punktualnie o godzinie 12 w południe wstrzymać na 5 minut pracę wszystkich przedsiębiorstw i ruch transportu kolejowego, wodnego i samochodowego na całym terytorium Związku Radzieckiego z wyjątkiem przedsiębiorstw o nieprzerwanej produkcji.

Punktualnie o godzinie 12 w południe przez 3 minuty rozlegać się będą syreny w fabrykach, zakładach przemysłowych, na kolejach, na statkach floty rzecznej i morskiej.

KOMITET CENTRALNY
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

RADA MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH

Przybycie do Moskwy delegacji narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina

Dnia 8 marca przybyła do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzi członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów i Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, wiceprezes Rady Ministrów — Hilary Minc i sekretarz KC PZPR — Edward Ochab.

Na lotnisku delegację powitali zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw wojskowych ZSRR — Marszałek N. A. Bułganin, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR — J. A. Malik, szef pro-

tokołu Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR — Kulazenkow oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR. Delegację witał również ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski w otoczeniu wyższych urzędników ambasady.

Delegacja narodu polskiego złożyła dnia 8 bm. w Sali Kolumnowej Domu Związków Zawodowych u trumny Józefa Wissarionowicza Stalina wieńce w imieniu KC PZPR, w imieniu Rady Państwa, Rady Ministrów, Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w imieniu Związku Młodzieży Polskiej.

Po złożeniu wieńców członkowie delegacji pełnili przy trumnie J. W. Stalina wartę honorową.

Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych ZSRR Marszałka N. A. Bułganina

MOSKWA

PRASA ogłosiła 8 marca 1953 r. rozkaz ministra Spraw Wojskowych ZSRR marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina do Armii Radzieckiej.

„Imię Stalina — czytamy m. in. w tym rozkazie — jest bezgranicznie drogie dla partii, naszemu narodowi i jego armii, ludziom pracy całego świata. Całe swe życie Towarzysz Stalin poświęcił bez reszły sprawie narodu, sprawie budowy komunizmu. Lenin i Stalin tworzyli, wychowywali i hartowali potężną partię komunistów, tworzyli i umacniali państwo radzieckie i jego siły zbrojne.“

Z imieniem Wielkiego Stalina związana jest nierozdzielnie cała historia Armii Radzieckiej, jej zwycięstwa w okresie wojny domowej i Wielkiej Wojny Narodowej. Pod przewodnictwem swego wodza naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina i wykonując jego genialne plany, radzieckie siły zbrojne rozgromiły doszczętnie Niemcy faszyzmu i Japonię imperialistyczną obroniły wolność i niezależność swej

Ojczyzny, uratowały narody Europy i Azji od niewoli faszystowskiej.

Pogrążona w głębokim bólu Armia Radziecka chyli swe sztandary bojowe nad trumną swego genialnego wodza.

Towarzysze żołnierze i podoficerowie, oficerowie i generalowie! Zwierzyni jeszcze bardziej swe szeregi wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Zegnając się z drogim i ukochanym Nauczycielem i Wodzem, Towarzyszem Stalinem, złożymy przysięgę, że będziemy zwiększać nieustannie potęgę bojową Armii Radzieckiej i wzmacniać jej gotowość bojową oraz niesłabnącą czujność, że będziemy skutecznie ochraniać twórczą pracę narodu radzieckiego i stać czujnie na straży interesów państwowych Związku Radzieckiego.

Naród radziecki może być pewny, że jego armia — wierna nakazowi Nieśmiertelnego Stalina — jest zawsze gotowa spełnić z honorem swój święty obowiązek wobec Ojczyzny Radzieckiej.

JAN KURNAKOWICZ
artysta

JÓZEF STALIN

W Sali Kolumnowej Domu Związków 6 marca 1953. Kierownicy partii i rządu u trumny towarzysza Józefa Stalina.

Na łamach „Prawdy” 7 bm ukazał się artykuł Aleksiego Surkowa pt. „U trumny Józefa Stalina”. Artykuł ten zamieszczamy poniżej:

U trumny Józefa Stalina

Moskwa niebywale milcząca, boleśnie skupiona, spowita w żałobne flagi. Ileż ludzkich oczu powleka męga ciężkiego bólu! Spójrz w oczy swego rodaka, który mija cię na ulicy, a z głębi jego bólu powstanie świetlany obraz tego, któremu wielkie miasto milczeniem o-puszczonych flag oddaje żałobny hołd — obraz Towarzysza Stalina.

Już w pierwszej połowie dnia żywotowo tworzy się w pobliżu Domu Związków, płynący od ulicy do ulicy, od placu do placu żywy ludzki potok.

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Stalina udała się do Moskwy

RANO, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzi członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Przewodniczący Rady Państwa — Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów Marszałek Polski — Konstanty Rokossowski, wiceprezes Rady Ministrów — Hilary Minc i sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację zęgnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, generał W. P., przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był Ambasador ZSRR w Polsce — A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Przewodniczący delegacji Bolesław Bierut i członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW ZSL, CK SD, CRZZ, ZG ZMP, ZG Ligi Kobiet, Komitetu Warszawskiego i komitetów dzielnicowych PZPR.

Przewodniczącemu delegacji narodu polskiego — Bolesławowi Bierutowi przedstawiciele ZG ZMP wręczyli od młodzieży polskiej wieniec z szarfami żałobnymi, na których widnieje napis: „Wieczna chwala Józefowi Stalinowi — młodzieży polska”.

Chyłą się spowite kirem sztandary, zgromadzeni odkrywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Zgromadzeni długo stoją w surowym i uroczystym skupieniu, gdy samolot podchodzi do startu, wzbija się i szybuje ku Moskwie, Stolicy wypróbowanych przyjaciół narodu polskiego — ludzi radzieckich, Stolicy Wielkiej Ojczyzny Józefa Stalina.

Surowe, uroczyste, pełne napięcia oczekiwanie. I oto o godzinie 16 według czasu moskiewskiego otworzyły się drzwi Domu Związków i żywa rzeka w milczeniu, powoli popłynęła przez korytarze i schody w kierunku Sali Kolumnowej — miejsca pożegnania wielkiego narodu z Wielkim Wodzem.

Niezliczone tysiące ludzi pracy stolicy radzieckiej i delegatów z wszystkich najodleglejszych zakątków Ojczyzny przestępują próg Sali Kolumnowej, by pożegnać swego genialnego Wodza, Przyjaciela, mądrego Nauczyciela, Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina.

Żałobnie przystrojona jest białokolumnowa sala. Przewzroczyta krepka okrywa żyrandole między śnieżnobiałymi kolumnami. Szerokie czerwone flagi, obramowane żałobą, przybrane herbami bratnich republik ZSRR, spływają z wysokiego stropu sali. Olbrzymia purpurowoczerwona, przewiązana krepką flaga, zwisa nad estradą orkiestry. Rozlegają się tony żałobnych melodii. A w środku sali, w cieniu sztandarów na wysokim, tonącym w kwiatach podniesieniu wśród wieńców i zieleni w trumnie obitej czerwonym jedwabiem spoczywa Ten, którego imieniem nazwaliśmy nasze szczęście, naszą radość, naszą niepowtarzalnie piękną, wielką epokę — spoczywa Towarzysz Stalin.

Leży w trumnie, tak blisko białego Kremla, gdzie na kapitańskim mostku okrętu historii upłynęło 35 lat Jego wielkiego pracowitego życia.

Od munduru Generalissimusa i czerwieni jedwabnych draperii odbija śnieżna białość tak znajomej, tak bezgranicznie drogiej twarzy. Siwizna, jak wczesny jesienny szron, przyprószyła wasy i lekko fałujące włosy. Skute chłodem śmierci powieki przykryły oczy, które tak daleko patrzyły w przyszłość. Silne ręce wodza i żołnierza, które nie drgnęły trzymając ster historii ludzkości, znieruchomiały w ostatnim spoczynku.

Drogi, ukochany, który na wieki wszedł w życie wspól-

czesnych i przyszłych pokoleń, Bułganin, Ł. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan. Z uczuciem dumy i szacunku patrzą ludzie radziecy na sławnych współbojowników Wielkiego Wodza, pełniących żalobną wartę przy trumnie swego genialnego nauczyciela. Na czele partii i państwa stoją wierni współbojownicy i uczniowie Towarzysza Stalina, którzy zapewnią dalsze wprowadzenie w życie opracowanej przez partię polityki państwa radzieckiego, programu budowy komunizmu.

W ich wierne, zahartowane w bohaterskich trudach ręce przekazał nasz drogi Wódz sztandar bojowy, sztandar świetlanych idei Lenina-Stalina. W ich mężne serca przelał drogocenne poczucie odpowiedzialności za losy narodu, za wielkie dzieło stworzenia komunizmu. Idą i idą ludzie radziecy, patrzą w oczy współbojowników genialnego Stalina i czytają w nich głęboką pewność: Wszystko co mądry budowniczy zostawił w rusztowaniach — będzie zbudowane, wszystko co zamierzał wzniesić wielki budowniczy będzie wzniesione i pomnożone. I nie ma na ziemi siły, która byłaby zdolna powstrzymać nasz zwycięski marsz do komunizmu.

Idą, idą ludzie — budowniczowie, ci, którzy przebijają nowe drogi historii, zwiastuny wielkiego szczęścia ludzkości. Na warcie honorowej przy trumnie Towarzysza Stalina — członkowie KC KPZR, członkowie Rządu: towarzysze G. M. Malenkov, Ł. P. Beria, W. M. Mołotow, K. E. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A.

Muzyka. Odgłos kroków...

Umarł Człowiek, którego kochaliśmy

Przed dwoma miesiącami byłem w Kraju Rad. Pomniki Stalina spotykaliśmy w wielkich miastach i przed szkołami małych miasteczek. Widziałem je przed gmachami bibliotek i uniwersytetów — przed budynkami rządów kolchozowych — w górskich wąwozach Kaukazu, na nizinnych drogach środkowej Rosji, nad pokrytą lodem Newą.

Były one powtarzającym się i niepowtarzalnym świadectwem miłości narodu. Spotykaliśmy je wszędzie.

W Muzeum podarunków dla Stalina zwiadałem dziesiątki sal — widziałem listy dzieci, ludzi dojrzałych i starców. Listy pisane we wszystkich językach świata. Pozdrawiali Go gorącym słowem i dziełem swych rąk ludzie, którzy Go kochali — za Jego miłość dla ludzkości, za Jego trud i zwycięską walkę.

Umarł człowiek, którego kochaliśmy.

Ale w istocie śmierć poniosła tu klęskę. Przekreślił ją i zwyciężyła nasza żarliwa pamięć o Nim — wierność Jego nauce, Jego dziełom. Dzięki niemu nauczyliśmy się wierzyć w człowieka i waleczyć o ludzkie szczęście, nauczyli On nas rozwijać w sobie wartości najcenniejsze. Wierność pamięci o Nim pozwoli nam tym goręcej walczyć o to, by dzieci nasze mogły uczyć się i bawić pod spokojnym niebem — by nasze miasta rosły coraz wyżej i piękniej, a pola darzyły kraj chlebem. Uczył nas, jak kochać własny naród i jak zwyciężać na drodze do szczęścia ludzkości.

JERZY BROSZKIEWICZ

Idą ludzie radziecy, prości ludzie, których geniusz wielkich nauczycieli — Lenina i Stalina uczynił twórcami historii.

Idą siłowosłowi weterani pracy i bohaterskich walk Rewolucji. Ci mieli wielkie szczęście być w miarę swych sił pomocnikami Lenina i Stalina w tworzeniu ludzkiego szczęścia na ziemi, zarówno w trudnych bohaterskich latach walki podziemnej, jak i w wielkich dniach październikowego szturm.

Idą rówieśnicy Października. Ich młodym sercem, ich umysłem, dociekliwym, nie znającym przeszkód, Stalin dał hart i skrzydła w trudnych dniach budowy socjalizmu i w ogniu tytanicznych bitew Wielkiej Wojny Narodowej.

Idą radzieckie kobiety — nasze matki nasze żony, nasze siostry. W sercach swoich mają obraz tego, którego ogromny wysiłek sprawił, iż kobieta w naszym kraju stała się współbudowniczym nowego wspaniałego świata, tego, który dał słoneczne dzieciństwo ich synom, córkom i wnukom.

Idzie wspaniała nasza młodzież. Geniusz Stalina sokolimi skrzydłami obdarzył ich los, otworzył przed nimi wszystkie radości życia na ziemi, dumne szczęście walki o komunistyczną przyszłość.

Idą obrońcy naszej pokojowej pracy, nasi bohaterowie-żołnierze, nasi marynarze, nasze sokoły - lotnicy. Ich nieśmiertelną sławę bojową utrwalił na wieki geniusz największego z dowódców, jakich znała historia.

Idą nasi przyjaciele, nasi zagraniczni bracia. Dla nich Stalin — to droga do socjalizmu, do wielkiej szczęśliwej przyszłości narodu. Dla nich Stalin — to ucieleśnienie wiary narodów w świętą sprawę walki o pokój, Stalin — to Chorąży Pokoju.

Muzyka. Odgłos kroków...

Swój żal i ból, swoje nadzieje i wiarę w przyszłość nie są ludzie radziecy w zahartowanych sercach, I żalem swoim, i bólem, i swoją płomienną życiodajną miłością składają oni świetlanej pamięci Nieśmiertelnego Wodza przy sięgę na wieczną wierność okrytej chwałą Partii, którą wychował i zahartował Stalin,

Komitetowi Centralnemu, Rządowi Radzieckiemu.

I w wiernych sercach radzieckich patriotów brzmią słowa wezwania Partii i Rządu do narodu:

„Nieśmiertelne imię STALINA żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości”.

Odezwa Światowej Federacji Związków Zawodowych

WIEDEN

ŚWIATOWA Federacja Związków Zawodowych zwróciła się do mas pracujących całego świata z odezwą, która głosi:

„Dając wyraz smutkowi i bólowi mas pracujących całego świata, SFZZ przesyła Prezydium Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, całemu narodowi radzieckiemu i jego Rządowi słowa głębokiego współczucia.

Wierna duchowi internacjonalizmu proletariackiego, którego Chorążym był Towarzysz Stalin — Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa masy pracujące całego świata, by jeszcze mocniej zwarty swe szeregi i zacieśniły więzy braterstwa i solidarności z krajem, w którym masy pracujące są gospodarzem swej ziemi, z krajem będącym niezłomną ostoją obozu pokoju i demokracji.

Józef Stalin nie żyje, ale Jego dzieło i przykład będą wiecznie żyły. Chwała wieczysta i cześć Temu, którego imię żyć będzie w sercach mas pracujących całego świata.

Chwała nieśmiertelna i cześć Józefowi Stalinowi!”

Członkowie Korpusu Dyplomatycznego akredytowanego w Polsce złożyli kondolencje w Ambasadzie ZSRR

DIA 7 bm. członkowie Korpusu Dyplomatycznego akredytowanego w Polsce złożyli na ręce Ambasadora ZSRR w Polsce A. A. Sobolewa wyrazy współczucia z powodu śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich J. W. Stalina.

JÓZEF STALIN

Czcząc pamięć Stalina — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i socjalizm, o utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny

Z przemówienia sekretarza KC PZPR Edwarda Ochaba na uroczystym zgrupowaniu w Warszawie w dniu 7 marca

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na milujące wolność narody, a wśród nich na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budów niektaw komunizmu w Związku Radzieckim tak, jak nas uczył Wielki, Nieśmiertelny Stalin.

Zadane słowa nie potrafiły wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stawała śmierć naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Zadane słowa nie potrafiły wyrazić trudnych okoliczności walki klasowej i politycznej, podobnie jak odczuwanie braci radzieckich i setek milionów ludzi pracy w innych krajach zwracały się ku Stalinowi z głęboką wiarą, z niewzruszoną pewnością, że Stalin wskazuje nam drogę wyjścia, że poprowadzi nas do zwycięskich bojów, że zapewni masom ludowym triumf nad wrogiem klasowym.

Jego orle oczy patrzyły daleko w przyszłość, która jak gdyby nie miała dla niego tajemnic.

Jego genialny umysł dawał głęboką naukową analizę skomplikowanych wypadków na arenie międzynarodowej, czy skomplikowanych zjawisk życia wewnętrznego w Kraju Rad. Jego jasne słowa zawsze nieomylnie wyjaśniały masom pracującym sens zachodzących wypadków. Strategiczne i taktyczne zadania klasy robotniczej i całego ludu pracującego wskazywały drogę wiodącą ku zwycięstwu i środki zabezpieczenia zwycięstwa.

Zaden człowiek naszych czasów nie zdobył sobie tak ogromnego, bezspornego autorytetu wśród współczesnych, takiej powszechnej miłości setek milionów ludzi pracy, tak bezgranicznego zaufania narodów — jak wielki kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina, Wódz wyzwolonych narodów, geniusz rewolucji, największa chluba i duma naszej epoki, Nieśmiertelny Stalin.

STALIN UMARŁ, ALE ŻYJE, ROZKWIITA I TRWAĆ BĘDZIE WIECZNIE JEGO NIEŚMIERTELNE DZIEŁO

Z niewysłownym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wiadomość o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Ale mylą się głęboko imperialistyczni gangsterzy, którzy z chamską, fałszywą słowotwórczością nie krepują się dawać wrzaskliwy wyraz swej radości z powodu śmierci Wodza i mas pracujących, jeśli przypuszczają, że strata, która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorom i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarznienia wyzwolonych narodów.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty nieodpartym nakazem, aby zastanowił się nad swą własną pracą nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina, wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmonym, o przyspieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

Stalin odszedł, ale wbrew rachubom gangsterów z Wall Street, wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio-niemieckich, litowskich czy madryckich szkielecaków i dionowych mniej niż kiedykolwiek zwały się szeregi wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi milujących pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Pogłębia się w sercach wszystkich ludzi uczciwych głęboka nienawiść i pogarda do zezwierzęconych imperia listycznych wrogów ludzkości, pobudzając wszystkich ludzi dobrej woli do zacieśnienia szeregów w walce z imperializmem, z imperialistycznymi planami oszukania i ujarznienia narodów, ze zbrodniczymi planami rozpętania nowej wojny światowej.

Stalin umarł, ale żyje i walczy w kuta przez Niego i przez Lenina, za hartowana w bojach, odkryła chwałę wielka Partia Komunistów Związku Radzieckiego, żyje i walczy w hoku KPZR bratnie partie komunistyczne i

robotnicze we wszystkich krajach świata, żyje i walczy setki milionów ludzi pracy w całym świecie, dla których imię Stalina jest szlachetnym, jednościami w boju o wolność i pokój, o niepodległość i socjalizm.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzi ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front o który rozbił się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrogów.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakiego ludzkość wydała.

Jako człowiek był on śmiertelny tak jak wszyscy ludzie, ale nieśmiertelny jest Jego geniusz, nieśmiertelna jest Jego nauka, która wskazuje drogę miłonom, pozwala zorientować się w skomplikowanym labiryncie zjawisk, pozwala na rozpoznawanie i rozgromienie wroga klasowego, uczy, jak budować nowe socjalistyczne i komunistyczne życie.

Zadane słowa nie mogą oddać ogromu bólu mas pracujących z powodu straty naszego genialnego Wodza i Nauczyciela.

Ale myli się głęboko obóz imperialistyczny jeśli przypuszcza, że ból ten sparaliżuje wolę i walkę milujących wolność narodów.

NAJGŁĘBSZĄ CZCIA I MIŁOŚCIĄ OTACZA NARÓD POLSKI PAMIĘĆ NIEŚMIERTELNEGO STALINA

Uczucia ludzi pracy, a zwłaszcza uczucia komunistów nie wyrażają się tylko w słowach i zewnętrznych manifestacjach, lecz przede wszystkim w ich czynnie, w walce o utrwalenie pamięci Nieśmiertelnego Stalina poprzez wzmocnienie pracy nad pełną realizacją zadań budownictwa pokojowego, poprzez wzmocnienie walki przeciw wrogom wielkiego dzieła Stalina, poprzez jeszcze większe zwanie i zacieśnienie szeregów walczących o zwycięstwo wielkich idei stalinowskich we wszystkich krajach, na wszystkich kontynentach.

Naród polski szczególnie wiele zawdzięcza Wielkiemu Stalinowi, który mocną dłoń kierował polityką państwa radzieckiego i bohaterką Armii Radziecką w śmiertelną zmaganiach z faszystwami hitlerowskim, uratował naród polski przed zagładą w krematoriach faszystów, wsparł i rozstrzygnął walkę ludu polskiego o socjalne i narodowe wyzwolenie, zlecał o naszych sprawiedliwych granicach na Odrze i Nysie, zabezpieczył nasz kraj przed interwencją drapieżców imperialistycznych, okazał nam wszechstronną pomoc w pracy i walce o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej wyzwolonej Ojczyźnie.

Najgłębszą czcią i miłością otacza naród polski pamięć Nieśmiertelnego Stalina, który najlepiej uosabiał geniusz, wielkość i siłę narodów radzieckich, niezwykłą siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Nasze uczucia miłości i przywiązania do Wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej, nierozdzielnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodującymi ludzkością narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie, międzynarodowe, stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla Wielkiego Stalina, wierność Jego nieśmiertelnym naukom wyrażamy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej Przewodniczącego, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza Rewolucji — towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrażamy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań Planu 6-letniego, planu budowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia roju wojny pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrażamy

najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronnejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego narzędzia ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszystwami i imperializmem.

Pogłębienie pracy ideologicznej wśród milionów robotników, chłopów i inteligentów w Polsce, podobnie jak w innych wyzwolonych krajach i wśród mas pracujących w krajach kapitalistycznych, lepsze opanowanie i zastosowanie w walce stalinowskiego oręża ideowego, wzmocnienie naszego pokojowego budownictwa, zacieśnienie spójni partii z bezpartyjnymi i wewnętrzną spójności całego narodu w walce o pokój i plan 6-letni, pogłębienie braterskich stosunków PZPR z partią Lenina i Stalina, zacieśnienie przyjaźni z potężnym Krajem Rad, z całym międzynarodowym obozem demokracji i socjalizmu, umacnianie międzynarodowego frontu walczącego o pokój i niepodległość narodów tak, jak nas uczył towarzysze Stalin, pokrzyżuje nędzne i zbrodnicze plany imperializmu zmierzające do rozpętania nowej wojny — przekonana nawet topogłowy żołdaków z Pentagonu, że rośnie w siłę i potęgę stworzony przez Wielkiego Stalina Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, że drugoczący odór spotka każdego awanturnika, który by próbował zaatakować między narodowy obóz pokoju i socjalizmu.

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperia lizmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybuchowej i ohydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i kłopotach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich, syjonistycznych czy titowskich agentur, nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zostrzyć, umiejscowić demaskując i bezlitośnie niszczyć dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperia lizmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybuchowej i ohydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i kłopotach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich, syjonistycznych czy titowskich agentur, nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zostrzyć, umiejscowić demaskując i bezlitośnie niszczyć dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.

CAŁY NASZ NARÓD ŁACZY SIĘ W UCZUCIACH BRATERSKIEJ SOLIDARNOSCI Z NARODEM RADZIECKIM

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gorąco przyjęłym przez masy pracujące naszego kraju.

Doniesienia z całego kraju wskazują, że wezwanie partii i rządu znalazło poparcie całego narodu.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w tysiącach depesz i delegacji do Ambasady Radzieckiej z wyrazami czci dla Nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoleńcy, wielkiego bratniego Kraju Rad. Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przodujących robotników, chłopów i młodzieży do szeregów PZPR i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdując wyraz w umacnianiu szeregów Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest odkryte wieczystą chwałą imię Stalina.

W trudne dni choroby i śmierci Stalina naród polski jeszcze raz daje dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, wierności hasłom Frontu Narodowego, wierności i oddania swej wypróbowanej przewodniczącej — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wierności nieśmiertelnym ideom Lenina i Stalina, bojowej gotowości pracy i walki o pełne wcielenie w życie tych nieśmiertelnych idei.

Zadaniem wszystkich Komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwijanie i pogłębienie głęboko patriotycznego i internacjonalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agenturze imperialistycznej dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla Nieśmiertelnego

Wodza narodów i Nauczyciela postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za losy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwracają wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych, skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina - Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina - Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierownictwa na czele z towarzyszem Malenkovem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i komunistycznych, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokoju i postępu w całym świecie jest powodem i bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymyślań pismaków imperialistycznych, dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Wyrazem pokojowej polityki Kraju Rad jest dzisiejsze oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, w którym czytamy:

„Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze wzmocnienie międzynarodowego autorytetu milującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie”.

Zebrani na dzisiejszym zgrupowaniu przedstawiciele ludu pracującego naszej stolicy, oddając najgłębszy hołd pamięci Wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bratniej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania. Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie poskąpi wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodnictwem Towarzysza Bolesława Bieruta, w boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z braćmi krajami demokracji ludowej nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Szczególne zadania w tej walce przypadają czołowej sile naszego narodu — komunistom polskim, którzy zawsze i wszędzie winni być wzorem poświęcenia i oddania dla sprawy ludu pracującego, wzorem hartu w walce i ofiarności w pracy.

Z imieniem Stalina szliśmy do walki z faszystwami hitlerowskim i przeżywalismy radość stalinowskiego zwycięstwa.

Z imieniem Stalina, zbrojni w Jego naukę, budujemy fundamenty i zręby nowej socjalistycznej, silnej i szczęśliwej Polski.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

Lud Warszawy składa hołd pamięci

Józefa Stalina

Wielka manifestacja w Hali Mirowskiej

NIEŚMIERTELNE imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości. Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad prezydium wielkiego zgrupowania zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Ogromną Halę Mirowską wypełnia ponad 5-tysięczna grupa robotników warszawskich fabryk i placów budowy, kobiet, młodzieży — ludzi wszystkich warszaw i zawodów.

Przewodniczy zgrupowaniu przewodniczący CRZZ W. Klosiewicz.

Zgrupowanie wstają z miejsc i minutą ciszy czczą pamięć Józefa Stalina.

Następnie wygłosił przemówienie sekretarz KC PZPR — E. Ochab. (Przemówienie jego podajemy osobno).

Przemówienia wygłosił ponadto sekretarz NKW ZSL — J. Ozga-Michalski, przewodniczący PKOP — J. Iwaszkiewicz oraz sekretarz ZG ZMP — T. Wegner.

Przewodnicząca ZG Ligii Kobiet — A. Musiałowa odczytała rezolucję zgrupowania.

Z mocą brzmi śpiewana na zakończenie zgrupowania pieśń walczącego i zwyciężającego proletariatu — Międzynarodówka.

Społeczeństwo Krakowa i N. Huty uczciło pamięć J. W. Stalina

W dniu wczorajszym w południe każdy przerwał pracę, aby pięćminutowym milczeniem uczcić pamięć Wodza całej postępowej ludzkości, Józefa Stalina.

W halli ZS Gwardia, na wielkim wiecu zebrali się tłumy mieszkańców Krakowa, Nowej Huty i woj. krakowskiego — robotnicy, chłopci, inteligencja pracująca, naukowcy i młodzież, — aby złożyć hołd pamięci Wielkiego Stalina.

Miejsca w prezydium zajęli: konsul radziecki A. Nikitin, sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR Tilkow, gen. Kieniewicz oraz przedstawiciele organizacji politycznych, społecznych, świata nauki, sztuki i kultury.

Wiec otworzył sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Obródców Pokoju, St. Zarzycki. Przemówienie swe zakończył słowami:

„Odszedł od nas Stalin, ale żyje i żyć będzie z nami na zawsze Jego nieśmiertelny geniusz, Jego nauka”.

Z koleji zabrali głos: I sekretarz KW PZPR Tilkow, przewodniczący KWV ZSL poseł Pypec, poseł prof. Biernowski, przewodniczący ZM, ZMP St. Dudziński i Maria Mieszczanek. Zebrani uchwalili rezolucję, w której ślubowali w imieniu wszystkich mieszkańców Krakowa — realizować wskazania Józefa Stalina — genialnego kontynuatora dzieła Marksa, Engelsa i Lenina.

Wiec zakończyli zebrani odśpiewaniem Międzynarodówki.

Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej w Nowej Hucie zorganizowało w dniu 7 bm., w świetlicy Hotelu Robotniczych osiedla A-0, uroczystą akademię w celu złożenia hołdu i uczczenia pamięci Wielkiego Stalina.

W akademii wzięli liczny udział członkowie Dzielnicowej Rady Narodowej oraz Komisji DRN, komitetów blokowych, oraz mieszkańcy i budowniczości Nowej Huty. (em)

W Teatrze im. J. Słowackiego, w okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet odbyła się w dniu 8 marca akademia, zorganizowana przez Zarząd Wojewódzki Ligii Kobiet w Krakowie.

W czasie akademii odczytano listy z wyrazami współczucia, przesłane w imieniu kobiet woj. krakowskiego do Ambasady ZSRR w Warszawie i do wiceprezesa SDFK, przewodniczącej Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet Radzieckich — Niny Popowej.

Rada Wydziału Akademii Medycznej w Krakowie wysłała na ręce ambasadora ZSRR — Arkadiusza Sobolewa wyrazy głębokiego żalu i współczucia z powodu niepowetowanej straty jaką jest śmierć Józefa Stalina.

W liście tym czytamy:

„Pogłębienie nauki Marksa, Engelsa i Lenina wniesione przez prac Józefa Stalina jest nowym etapem rozwoju materializmu dialektycznego i historycznego, etapem, który dla każdego pracownika nauki musi być wytyczną w jego pracy nad dalszym rozwojem nauki poświęconej dobru i szczęściu ludzkości.

Ustawiczna i niezłomna walka o postęp, o wolność narodów, o pokój, o rozkwit pokojowej nauki jest tytanicznym władem J. W. Stalina, zapewniającym pełną i szybką realizację wielkich celów jakie przy-

świecały budowniczym nowego społecznego.

Dla nas, Polaków, śmierć Stalina jest szczególnie bolesna. Tracimy w nim zarówno Osvobodziciela jak i serdecznego Przyjaciela narodu polskiego.

Jednocząc się w żalu wraz z całym narodem polskim budującym, pod przewodnictwem klasy robotniczej i kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, mocne podstawy socjalizmu w naszym kraju — zacieśniamy jeszcze mocniej więzy przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego dla dobra pokoju i ludzkości”.

Rada Wydziału Lekarskiej Akademii Medycznej w Krakowie

Oświadczenie ministra

Skrzeszewskiego

NOWY JORK
S ZEF delegacji polskiej na sesję Zgrupowania Ogólnego ONZ złoży prasie amerykańskiej następujące oświadczenie:

— Delegacja polska jest do głębi wstrząśnięta wiadomością o zgonie Generalissimusa Józefa Stalina i pograżona jest w najgłębszym żalu wraz z całym narodem polskim. Polska straciła największego i najlepszego Przyjaciela, jakiego kiedykolwiek miała w swej długiej historii. Odszedł wielki bojownik o pokój na świecie i o współpracę między narodami. Genialna polityka i strategia Józefa Stalina umożliwiły powstanie Organizacji Narodów Zjednoczonych. Odszedł największy człowiek naszej ery. Idee Stalina będą zawsze drogowskazem, jak walczyć o pokój i o szczęście ludzkości.

Posiedzenie

Prezydium PKOP

poświęcone

uczczeniu pamięci Józefa Stalina

D NIA 8 bm. odbyło się w Warszawie uroczyste posiedzenie rozszerzonego Prezydium Polskiego Komitetu Obródców Pokoju poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego Chorażego obozu pokoju — Józefa Stalina.

Po otwarciu posiedzenia przez przewodniczącego PKOP — Jarosława Iwaszkiewicza przemówił członek Światowej Rady Pokoju i Prezydium PKOP — Ostop Dłuski. Mówca wyraził głęboką bolesność i smutek narodu polskiego i całej postępowej ludzkości po grążonej żalobie przez śmierć Józefa Stalina — Tego, który był, jest i będzie twórcą, duszą i geniuszem największego ruchu nowoczesnej historii — ruchu obrońców pokoju.

Chwilą ciszy uczcili zebrani pamięć Wielkiego Stalina.

Na zakończenie posiedzenia odczytany został tekst depeszy kondolencyjnej do Radzieckiego Komitetu Obródców Pokoju.

Redakcja: Kujawski
Redakcja: Kraków, Wiśniewska 2 D P
Administracja: RSW „Prasa” — Wiśniewska 2 III p. tel. 538 63
Telefony: redakcji, naczelny i sekretariat: 248-78 dział miński 219 48 dział teren 548-34 dział miński 2 Czytelnia 218 45 (w g 10 17)
Biuro Ogłoszeń: Rynek Gł. 46. I p.; tel. 553 40
Wydawca: Robotnicze Spółdzielnia Drukarska: RSW „Prasa”
Zam. nr 596 4 — B — 12274

JÓZEF STALIN

Ze wszystkich stron świata nadchodzą depeche kondolencyjne do KPZR i Rządu Radzieckiego

DEPEZA PRZEWODNICZĄCEGO CENTRALNEGO RZĄDU LUDOWEGO CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ MAO TSE - TUNGA

PRZEWODNICZĄCY Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tung przesłał do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Szwerownika następującą depezę:

Towarzyszu Szweronik!

Z bezgranicznym smutkiem naród chiński, rząd chiński i ja osobiście przyjęliśmy wiadomość o zgonie najdroższego Przyjaciela i wielkiego Nauczyciela narodu chińskiego — Towarzysza Stalina. Jest to niepowetowana strata nie tylko dla narodu radzieckiego, lecz również dla narodu chińskiego, dla całego obozu pokoju i demokracji oraz dla milijonów pokój narodów całego świata.

W imieniu narodu chińskiego, rządu chińskiego i moim własnym przesyłam Wam, narodowi radzieckiemu i rządowi radzieckiemu wyrazy najgłębszego współczucia.

Zwycięstwo chińskiej rewolucji ludowej jest nierozdzielnie związane ze stałą troską, kierownictwem i poparciem, jakiego udzielał Towarzysz Stalin w ciągu ostatnich z górą 30 lat. Po zwycięstwie chińskiej rewolucji ludowej Towarzysz Stalin, wielki naród radziecki i rząd radziecki, kierowany przez Niego, udzielał wielkodusznej i bezinteresownej pomocy narodowi chińskiemu w jego twórczej pracy. Naród chiński zawsze będzie z wdzięcznością pamiętał o wielkiej i głębokiej przyjaźni, jaką go darzył Towarzysz Stalin. Nieśmiertelny geniusz Towarzysza Stalina będzie zawsze oświecał drogę, którą kroczy naród chiński.

Towarzyszu Przewodniczący! Okryta chwałą partia Lenina i Stalina, wielki naród radziecki i rząd radziecki będą zawsze cieszyły się braterską przyjaźnią, najgłębszym zaufaniem i stałym poparciem Komunistycznej Partii Chin, narodu chińskiego i rządu chińskiego. Naród chiński zawsze, — bezwzględnie i jak najbardziej zdecydowanie stać będzie w jednym szeregu z wielkim narodem radzieckim, będzie utrzymywał i umacniał światowy obóz pokoju i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki; zaostriży swą czujność, podwoi swe wysiłki w walce z prowokatorami wojennymi oraz będzie do końca walczył o podstawowe interesy narodów radzieckiego i chińskiego, o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie. Jestem przekonany, że wszyscy ludzie pracy, cała milijonowa ludzkość postępową będzie wraz z nami kroczyć drogą wskazaną przez Towarzysza Stalina i ujmie w swe ręce świętą sprawę utrzymania pokoju na całym świecie.

DEPEZA KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII CHIN

KOMITET Centralny Komunistycznej Partii Chin wystosował do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego depezę z wyrazami współczucia z powodu zgonu Józefa Stalina. W zakończeniu tej depezy czytamy co następuje:

„Droży Towarzysze! W dniach ciężkiego bólu po zgonie Towarzysza Stalina wyrażamy Wam nasze głębokie współczucie. Cała nasza partia i cały nasz naród zdecydowane są niezłomnie i z jeszcze większą siłą darzyć zaufaniem i poparciem Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego i ZSRR, które — stworzone przez Lenina i Stalina — będą nadal umacniały niezwykły, międzynarodowy obóz pokoju i demokracji, któremu przewodzi Związek Radziecki. Będziemy nadal zacieśniać więzi z Wami i z wielkim narodem radzieckim i pod jedynym sztandarem Lenina i Stalina będziemy walczyli do końca o sprawę pokoju i demokracji, o sprawę komunizmu.

Wieczna chwała Wielkiemu Stalinowi!”

Premier Państwowej Rady Administracyjnej i minister spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai przesłał depezę kondolencyjną do ministra Wyszyńskiego.

DEPEZA PRZEWODNICZĄCEGO KC KOREAŃSKIEJ PARTII PRACY I RADY MINISTRÓW KOREAŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO - DEMOKRATYCZNEJ KIM IR-SENA

PRZEWODNICZĄCY Komitetu Centralnego Koreańskiej Partii Pracy i Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-Sen przesłał do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i do Rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich depezę w której czytamy:

„Koreańska Partia Pracy i Rada Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej przesyła wyrazy szczerzego współczucia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządowi ZSRR z powodu tak ciężkiej straty nie tylko dla narodu radzieckiego, lecz również dla całej postępowej ludzkości. Naród koreański dzieli z narodem radzieckim najgłębszy ból z powodu tego nieszczęścia.

Naród nasz będzie nadal ofiarnie walczył o pokój, przyjaźń między narodami, o sprawę, której Józef Stalin poświęcił całe swe przepiękne życie. Naród koreański będzie święcie strzegł i niósł naprzód wielki sztandar Lenina - Stalina, sztandar, pod którym skupiła się cała postępową ludzkość”.

DEPEZA PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW BUŁGARSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ WYŁKO CZERWENKOWA

PRZEWODNICZĄCY Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej wystosował do Rady Ministrów ZSRR depezę, która m. in. brzmi jak następuje:

„W tych bolesnych, smutnych dniach naród bułgarski dzieli żal swych radzieckich braci i sióstr, wyraża całkowitą solidarność z narodem radzieckim i składa ślubowanie, że dochowa zawsze wierności nakazom nieśmiertelnego Nauczyciela i Wodza, wierności sprawie pokoju, demokracji i socjalizmu, której niezachwianie przewodzi Związek Radziecki”.

DEPEZA KOMITETU CENTRALNEGO BUŁGARSKIEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ

KOMITET Centralny Bułgarskiej Partii Komunistycznej przesłał do Komitetu Centralnego KPZR depezę kondolencyjną. „Wierni do końca nieśmiertelnemu dziełu Lenina i Stalina — czytamy w tej depezy — my, komuniści bułgarscy, będziemy jeszcze

wytrwale uczyli się od wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, powszechnie uznanej kierowniczej partii w międzynarodowym ruchu komunistycznym i robotniczym, będziemy budowali naszą partię według jej wzoru i przykładu, będziemy strzegli jedności moralno - politycznej Bułgarskiej Partii Komunistycznej i czystości jej szeregów, będziemy umacniali i coraz bardziej rozszerzali jej więzi z ludem, będziemy wychowywali masy pracujące w duchu internacjonalizmu proletariackiego i głębokiej czujności rewolucyjnej”.

DEPEZA KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII CZECHOSŁOWACJI I RZĄDU CSR

KC KPCz I RZĄD CSR wystosowały depezę do KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR. W depezy tej czytamy:

„Czcząc pamięć Józefa Stalina klasa robotnicza i cały lud pracujący Czechosłowacji zespoli jeszcze ściślej swoje szeregi, aby bronić przed wszystkimi wrogami wspólnej świętej sprawy pokoju i z jeszcze większym zdecydowaniem podążać naprzód drogą budowy socjalizmu w naszym kraju”.

Depezę tę podpisali: w imieniu KC KPCz — Klement Gottwald i w imieniu rządu CSR — Antonín Zapotocký.

DEPEZA, PREZYDENTA NRD WILHELMA PIECKA

PREZYDENT NRD Wilhelm Pieck wystosował depezę kondolencyjną do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR: „Naród niemiecki — brzmi m. in. depeza — poniósł ciężką stratę. Stało się to w chwili, gdy podejmuje się próbę pozbawienia mego narodu zjednoczonej ojczyzny, próbę wciągnięcia go do wojny. Ściślej niż kiedykolwiek powinien naród niemiecki zespolić się pod sztandarem pokojowej polityki wielkiego Związku Radzieckiego i jego niezwykłej armii, by nie wciągnięto go raz jeszcze do wojny groźnej niesłychanymi okropnościami”.

DEPEZA KC RUMUŃSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ I PREZYDIUM WIELKIEGO ZGROMADZENIA NARODOWEGO RRL

KOMITET Centralny Rumuńskiej Partii Robotniczej, Rada Ministrów i Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej wystosowały do KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR depezę kondolencyjną, która m. in. brzmi, jak następuje:

„Masy pracujące RRL zdecydowane są dochować nadal wierności sprawie Lenina - Stalina, zespolić się jeszcze ściślej wokół sztandaru partii, sztandaru Lenina - Stalina, wzmacniać jeszcze bardziej wieczystą, niewzruszoną przyjaźń z wielkim Związkiem Radzieckim”.

W imieniu KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów RRL depezę podpisał Gheorghiu Dej, a w imieniu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego — dr P. Groza.

DEPEZA PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW WĘGERSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ MATYASA RAKOSI

PRZEWODNICZĄCY Rady Ministrów WRL Matyas Rakosi przesłał depezę do Rady Ministrów ZSRR.

„Wspólny smutek — pisze on — wzmacnia jeszcze bardziej naszą niewzruszoną braterską jedność z przewodzącym ludzkości narodem radzieckim i z potężnym światowym obozem pokoju. Z nieśmiertelnych dzieł Towarzysza Stalina czerpiemy siły do naszej dalszej pracy i walki o doprowadzenie do całkowitego zwycięstwa dzieła budowy socjalizmu — pod przewodnictwem Związku Radzieckiego, naszego zwoliciela”.

DEPEZA PREMIERA ALBAŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ ENVERA HODZY

ENVER HODZA przesłał w imieniu KC Albańskiej Partii Pracy i Rady Ministrów Albańskiej Republiki Ludowej depezę do KC KPZR i Rady Ministrów ZSRR.

„Masy pracujące Albanii — czytamy w tej depezy — czują się, jak nigdy dotychczas, nierozdzielnie związane z bratnimi masami pracującymi ZSRR i pogrążone są wraz z nimi w bezgranicznym bólu.

Towarzysz Stalin będzie wiecznie żył w naszych sercach, w sercach przyszłych pokoleń”.

DEPEZA PREMIERA MONGOLSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ CEDENBALA

PREMIER Mongolskiej Republiki Ludowej, Cedenbal, wystosował do Rady Ministrów ZSRR depezę, w której czytamy m. in. co następuje:

„Świetlana pamięć o Towarzyszu Józefie Wissarionowiczu Stalinie i wielka Jego postać po wielki wieków żyć będą w sercach narodu mongolskiego i będą natchnieniem w jego walce o wielką sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu, o sprawę, której służył ofiarnie całe swe piękne życie nasz drogi i ukochany Wódz i Nauczyciel Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin”.

DEPEZA KC FRANCUSKIEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ

KC FPK wystosował depezę do KC KPZR, w której m. in. stwierdza:

„Komuniści francuscy potrafią dochować wierności zasadom stalinowskim, dotyczącym partii, bezwzględnej walki z odchyleniami od linii marksistowsko - leninowskiej, nieugiętości w wykonywaniu zadań, kontroli wykonania uchwał, wzmożonej czujności, niezłomnej wiary w siłę bojową klasy robotniczej i więzi z szerokimi masami ludowymi”.

Komuniści francuscy, bezgranicznie oddani wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, która dla proletariatu całego świata jest przywódcą i wzorem — potrafią wysoko podnieść i zdecydowanie nieść naprzód sztandar swobód demokratycznych i sztandar niezawisłości narodowej”.

DEPEZA MAURICE THOREZA

Droży Towarzysze!

W tych ciężkich godzinach, gdy śmierć Towarzysza Stalina tak boleśnie wstrząsnęła nami wszystkimi, pragnę powiedzieć Wam jak głęboko podzielał wielki ból narodu radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

Stalin był wodzem, przyjacielem, bratem mas pracujących całego świata. Był On i pozostanie naszym wodzem i wzorem dla nas wszystkich. Komuniści i masy pracujące Francji będą się zawsze kierować Jego nauką, w szczególności Jego ostatnimi wskazaniem, które dał On z trybuny XIX Zjazdu KPZR w sprawie walki o pokój i niezawisłość narodową, o demokrację i socjalizm. Pragnąłbym również wyrazić towarzyszący z Komitetu Centralnego uczucia mojej braterskiej miłości i zapewnić ich o mej niezłomnej wierności dla sprawy nieśmiertelnego Stalina, wielkiej sprawy komunizmu.

DEPEZA KP W. BRYTANII

Droży Towarzysze!

W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego Wodza i Nauczyciela, Towarzysza Stalina wyrażamy Rządowi Radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty.

Wszyscy miłujący pokój ludzie, cała postępową ludzkość zdają sobie sprawę, że utracili przyjaciela, towarzysza, piomienego bojownika o pokój.

Prześląto bić serce największego wodza rewolucyjnej klasy robotniczej, lecz miliony ludzi różnych ras i wierzeń natchnione nauką stalinowską, z nowymi siłami przyłączają się do walki o przyspieszenie dnia realizacji świętych celów, których osiągnięciu Towarzysz Stalin poświęcił całe swoje życie.

Przysięgamy uczynić wszystko co jest w naszej mocy dla utrwalenia pokoju i umocnienia przyjaźni między narodami brytyjskim i radzieckim, dla udaremnienia planów sił reakcji rozpętania nowej wojny światowej.

KONDOLENCYJNE DEPESE PREZYDENTA I PREMIERA INDII

PREZYDENT Indii przesłał do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR depezę, która m. in. głosi:

„Rząd i naród Indii są głęboko wstrząśnięte wiadomością o tak tragicznej nagłej śmierci Generalissimusa Stalina — męża na miarę światową. Rząd i naród Indii wraz ze mną wyrażają swe najgłębsze współczucie Waszej Ekskscelencji i narodowi ZSRR w związku z bolesną stratą”.

Premier Indii Nehru w piśmie do Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR oświadcza m. in.:

„Ekskscelencjo, z niezmiernie głębokim bólem przyjmuję wiadomość o śmierci Marszałka Stalina. W imieniu rządu i narodu Indii oraz w moim własnym wyrazem Waszej Ekskscelencji i za Waszym pośrednictwem narodowi ZSRR nasze najgłębsze współczucie w związku z niepowetowaną stratą, jaką ponieśliście. Służba Marszałka Stalina swemu narodowi w czasach pokoju i w czasach wojny przyniosła mu niespotykaną w dziejach sławę, a Jego śmierć wyrwała z naszej epoki człowieka o wyjątkowych talentach i wielkich osiągnięciach. Historia Rosji i całego świata zawsze będzie promieniować odbłaskami Jego wysiłków”.

DEPEZA PREZYDENTA REPUBLIKI FRANCUSKIEJ VINCENT AURIOLA

PREZYDENT Francji Vincent Auriol w swej depezy do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR stwierdza m. in.:

„W pamięci wszystkich zachowa się wybitna rola, jaką odegrał Wasz wspaniały Rodak po stronie narodów sojusznicznych w ich walce o wspólne zwycięstwo, prowadząc zwycięsko narody radzieckie przez tyle prób”.

Przewodniczący Rady Ministrów Francji René Mayer przesłał depezę kondolencyjną do ministra Spraw Zagranicznych ZSRR.

PISMO AMBASADORA WIELKIEJ BRYTANII W ZSRR

AMBASADOR Wielkiej Brytanii w ZSRR A. Gascoigne przesłał do ministra Spraw Zagranicznych ZSRR następujące pismo:

„Na polecenie ministra Spraw Zagranicznych JKM mam zaszczyt prosić Waszą Ekskscelencję o przekazanie Rządowi Radzieckiemu wyrazów współczucia JKM Imperium Brytyjskiego z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Radzieckiego Jego Ekskscelencji J. W. Stalina”.

KONDOLENCJE RZĄDU USA

RZĄD USA przesłał następujące kondolencje do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

„Rząd Stanów Zjednoczonych przesyła oficjalne kondolencje rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich z powodu zgonu Generalissimusa Józefa Stalina, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Radzieckiego”.

INNE DEPESE KONDOLENCYJNE

DEPESE kondolencyjne nadesłali także prezydent Republiki Fińskiej Paasikivi, prezydent Austrii Theodor Körner, przewodniczący Rady Ministrów Norwegii Oskar Torp.

JÓZEF STALIN

Zgon Józefa Stalina pograżył w głębokiej żałobie wszystkie narody świata

ROLESNA wieść o zgonie Józefa Stalina wstrząsnęła do głębi ludzkością. Doniesienia z różnych krajów wskazują, że narody uświadamiają sobie w pełni fakt, jak ciężką stratą dla całego świata jest śmierć Józefa Stalina. Postępowa ludzkość — głusza doniesienia ze wszystkich zakątków kuli ziemskiej — zachowa na zawsze w sercu nieśmiertelne imię genialnego Wodza obozu pokoju i socjalizmu.

Chiny

PEKIN
Jak donosi agencja Nowych Chin, Przewodniczący Mao Tse-tung odwiedził dnia 6 marca ambasadę radziecką, aby wyrazić współczucie z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Generalissimusa Stalina.

Przewodniczącemu Mao Tse-tungowi towarzyszyli Czu Teh, Czou En-lai, Gao Gan, Lin Bo-cziui, Czian Wiertian i inni członkowie przedstawiciele partii komunistycznej i rządu Chin.

Agencja Nowych Chin podała uchwale Centralnego Rządu Ludowego w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Józefa Stalina.

Uchwała, podpisana przez Przewodniczącego Mao Tse-tunga, ogłasza w dniach od 7 do 9 marca włącznie żałobę w całym kraju.

Korea

PEKIN
Phienian oraz inne miasta i wsie Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej pograżone są w głębokiej żałobie.

W dziennikach koreańskich ukazało się oświadczenie gabinetu ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

Naród koreański — głosi oświadczenie — ożywiony jest nieugiętą wolą jeszcze większego zespolenia się wokół Partii Pracy i rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, zdecydowany jest wnieść jeszcze więcej sztandar Lenina-Stalina.

Mongolska Republika Ludowa

MOSKWA
Z Ulan-Bator donosi agencja TASS o powszechnej żałobie narodu mongolskiego.

Do ambasady ZSRR w Mongolskiej Republice Ludowej przybyli z wyrazami głębokiego współczucia sekretarz generalny Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej i premier Cedenbal oraz inni członkowie działacze Mongolskiej Republiki Ludowej.

Na nadzwyczajnym posiedzeniu Wielkiego Hurułu Ludowego uchwalono pismo do Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, wyrażające rządowi i narodowi Związku Radzieckiego najgłębsze współczucie całego narodu mongolskiego.

W Mongolskiej Republice Ludowej odbywają się wszędzie zebrania żałobne.

NRD

BERLIN
Demokratyczny Berlin wraz z całą Niemiecką Republiką Demokratyczną okryty jest głęboką żałobą. Na gmachach instytucji rządowych, stowarzyszeń politycznych, organizacji społecznych i zakładów pracy, jak również na domach mieszkalnych wywieszono flagi żałobne. W przedsiębiorstwach i instytucjach odbywają się zebrania dla uczczenia pamięci Józefa Stalina — Wodza światowego ruchu pokoju, wielkiego przyjaciela narodu niemieckiego.

Przewodniczący Izby Ludowej NRD Johannes Dieckmann w deklaracji złożonej wobec szefa misji dyplomatycznej ZSRR Ambasadora Iljiczowa i przewodniczącego Radzieckiej Komisji Kontrolnej gen Czujkowa podkreślił, że zgon Józefa Stalina odczuł został przez naród niemiecki jako ogromne nieszczęście.

Bulgaria

SOFIA
Naród bułgarski odczuł boleśnie zgon Józefa Stalina — wielkiego Wodza i Nauczyciela, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Chorążego światowego obozu pokoju. Stolica Bułgarskiej Republiki Ludowej — Sofia, miasta i wsie całego kraju są w głębokiej żałobie.

6 marca pod przewodnictwem Wytko Czerwenkowa odbyło się posiedzenie żałobne KC Komunistycznej Partii Bułgarii, Rady Ministrów, Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Rady Narodowej Frontu Patriotycznego. Na posiedzeniu tym uchwalono odezwę podkreślającą, że w tych ciężkich dniach naród bułgarski wzmacnia jeszcze bardziej swoją jedność, by zdążyć pewnym krokiem drogą wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — drogą opromienioną geniuszem towarzysza Stalina. Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej Wytko Czerwenkow przesłał depeszę kondolencyjną do Rady Ministrów ZSRR.

Węgry

BUDAPESZT
Z najwyższym smutkiem przyjęły masy pracujące Węgry wieść o śmierci swego wielkiego Przyjaciela i Wyzwoliciela, Wodza całej postępowej ludzkości J. W. Stalina. W poszczególnych zakładach pracy odbywają się zebrania dla złożenia holdu pamięci Józefa Stalina. Na ulicach Budapesztu zwisają flagi żałobne.

Premier Matyas Rakosi przesłał depeszę z wyrazami współczucia do Rady Ministrów ZSRR.

Rumunia

BUKARESZT
W całym kraju odbywają się zebrania poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego Stalina. Na domach wywieszono flagi żałobne i portrety Józefa Stalina.

zefa Stalina obramowane czernią. Kondolencje do Moskwy przesłali Gheorghiu-Dej w imieniu KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej oraz Petru Groza w imieniu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego.

Albania

TIRANA
W całym kraju ogłoszono żałobę na rodową. Po nadzwyczajnym posiedzeniu KC Albańskiej Partii Pracy, Rady Ministrów i Prezydium Zgromadzenia Narodowego opublikowano oświadczenie stwierdzające, że zgon Józefa Stalina jest ogromnym nieszczęściem zarówno dla bratniego narodu radzieckiego i całej milijardej pokój ludzkości, jak i dla narodu albańskiego. Przy pomnikach Józefa Stalina wystawiono warty honorowe. Delegacja Partii Pracy, rządu i Prezydium Zgromadzenia Narodowego odwiedziła poselstwo ZSRR. Enver Hodża w imieniu przybyłych złożył wyrazy najserdeczniejszego współczucia z powodu zgonu Wodza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i narodów ZSRR.

Indie

DELHI
Od rana 6 marca, skoro tylko boleśna wieść o zgonie Józefa Stalina dotarła do Indii, przedstawiciele najrozmaitszych warstw ludności Delhi i innych miast podążyli nie kończącym się potokiem do gmachu ambasady radzieckiej, aby wyrazić głęboki smutek i współczucie z powodu zgonu najlepszego przyjaciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Posiedzenie parlamentu w dniu 6 marca rozpoczęło się przemówieniem premiera Nehru, który w imieniu rządu Indii dał wyraz głębokiemu bólowi. Posłowie reprezentujący wszystkie stronnictwa polityczne Indii wstali w miejsc w głębokim milczeniu uczcili pamięć Wielkiego Przyjaciela narodu hinduskiego. W związku ze zgonem Józefa Stalina parlament przerwał obrady.

Na gmachach instytucji państwowych w Delhi flagi państwowe opuszczono do połowy masztu. W wielu miastach Indii odbyły się wiece żałobne.

Francja

PARYŻ
Ze wszystkich stron kraju napływają doniesienia o żałobnych zebraniach żółg fabrycznych, urzędników różnych instytucji, członków organizacji demokratycznych, obrońców pokoju, patriotów i republikanów. Na przedmieściu Paryża w trybotniczej fabryce nie przerwał pracę na znak głębokiej żałoby. Na gmachach samorządu miejskiego, sekcji partii komunistycznej, na zabudowaniach fabrycznych widnieją portrety J. W. Stalina obramowane czernią oraz radzieckie i francuskie flagi narodowe spuszczone do połowy masztu. Do ambasady radzieckiej, bez pośrednictwa do Moskwy, do redakcji „L'Humanité” przesłano tysiące rezolucji, depesz i listów kondolencyjnych.

Ambasadę radziecką odwiedzili m. in. delegaci KC Francuskiej Partii Komunistycznej z sekretarzem KC Dulos na czele, Powszechnej Konfederacji Pracy z generalnym sekretarzem Benoit Frachonem, Towarzystwa „Francja — ZSRR” z Fryderykiem Joliot-Curie, Związku Kobiet Francuskich, kolejarzy francuskich, mas pracujących XIII dzielnicy Paryża itd. W całej prasie francuskiej wiadomości i artykuły związane ze zgonem Stalina zajmują nadal niezwykle wiele miejsca.

Rząd francuski nakazał opuszczenie do połowy masztu flag na gmachach wojskowych i okrętach wojennych w dniach 6 i 7 marca oraz w dniu pogrzebu Generalissimusa Stalina.

6 marca po otwarciu Zgromadzenia Narodowego przewodniczący Zgromadzenia Edward Herriot uczcił pamięć Generalissimusa Stalina. Wszyscy deputowani wysłuchali jego przemówienia stojąc.

Wicepremier Henri Queuille przyłączył się w imieniu rządu francuskiego do słów Herriota i odczytał depeszę kondolencyjną przesłaną przez premiera francuskiego do rządu ZSRR.

Włochy

RZYM
Setki delegacji odwiedziły ambasadę ZSRR w Rzymie dla złożenia kondolencji. W licznych fabrykach przerwano na pewien czas pracę na znak żałoby włoskiego ludu pracującego.

We wszystkich miastach i wsiach Włoch odbywają się zebrania żałobne.

Izba Posłów i Senat przerwały na znak żałoby posiedzenia na godzinę. W Izbie Posłów przemówił Palmiro Togliatti. Stwierdził on, że śmierć Stalina jest ciosem dla ludzkości. Wszyscy posłowie i członkowie rządu wysłuchali przemówienia Togliattiego stojąc. Z kolei złożyli hold Stalinowi Pietro Nenni oraz inni mówcy.

W Senacie przemówienia poświęcone pamięci Stalina wygłosili przewodniczący senackiej frakcji komunistycznej Mauro Scoccimarro i senator — socjalista Perini. Podczas tych przemówień senatorowie wstali z miejsc.

Anglia

LONDYN
Do ambasady radzieckiej w Londynie, nad którą powiewa flaga ZSRR spowita krepą, przybywają setki ludzi, aby złożyć kondolencje narodowi radzieckiemu z powodu zgonu J. W. Stalina. Ambasadę odwiedzili m. in. przedstawiciele rządu brytyjskiego i członkowie korpusu dyplomatycznego. Przybijają też często prości ludzie, nieraz z dziećmi na ręku, by uczcić pamięć wielkiego bojownika o szczęście ludzkości.

Z różnych stron Anglii napływają do ambasady radzieckiej listy i depesze kondolencyjne. Dziekan katedry w Canterbury Hewlett Johnson ogłosił oświadczenie.

w którym m. in. stwierdza: „Umarł Stalin. Opuścił nas Wielki Człowiek. Imię Stalina wejdzie do historii na równi z imionami Marksa, Engelsa i Lenina jako imię twórcy nowego świata, świata, w którym człowiek walczy nie przeciwko człowiekowi, lecz przeciw wrogom ludzkości, przeciw niesprawiedliwości, nędzy i chorobom”.

Belgia

BRUKSELA
W belgijskich zakładach pracy odbywają się zebrania żałobne. Na domach Brukseli, Leodum i innych miast rozwieszono nekrologi z portretem Stalina i z wyrazami współczucia z powodu Jego zgonu.

Ambasadę i konsulat ZSRR odwiedzili liczni przedstawiciele społeczeństwa, wyrażając głęboki żal z powodu śmierci Towarzysza J. W. Stalina. Do ambasady ZSRR napływają liczne depesze i listy kondolencyjne.

Austria

WIEN
W największych fabrykach i zakładach przemysłowych Wiednia odbyły się wiece żałobne.

Na gmachach instytucji oficjalnych wywieszono flagi żałobne. Opuśczone zostały do połowy masztu flagi czterech mocarstw na gmachach Rady Spółzwiązowej w Wiedniu. Kanclerz Figl, wicekanclerz Schaerf, minister spraw zagranicznych Gruber w dniu 6 marca złożyli wizytę zastępcy Wicekancelarza ZSRR w Austrii gen. Kraskiewiczowi i wyrazili ubolewanie z powodu zgonu J. W. Stalina. Wyrazy współczucia złożyły również liczne delegacje robotników i urzędników wiedeńskich.

Finlandia

HELSINKI
Na gmachach państwowych w Helsinkach wywieszono flagi opuszczone do połowy masztu. Przedstawiciele

instytucji państwowych i korpusu dyplomatycznego złożyli na ręce chargé d'affaires ZSRR Posielanowa wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Józefa Stalina.

Szwecja

SZTOKHOLM
Prasa zamieściła wiele artykułów i zdjęć poświęconych życiu i działalności Józefa Stalina. Premier szwedzki Erlander stwierdził, że J. W. Stalin odegrał rolę historyczną na miarę światową.

Norwegia

OSLO
Zgon Stalina wywołał głęboki smutek mas pracujących Norwegii. Do gmachu ambasady radzieckiej w Oslo przybywają liczne delegacje, prosząc o przekazanie wyrazów współczucia ludziom pracy w ZSRR i rządowi radzieckiemu. Premier norweski Torp złożył wizytę kondolencyjną ambasadorowi ZSRR Afanasiewowi. Złożył również wizyty kondolencyjne przedstawiciele korpusu dyplomatycznego.

Ambasador Polski w Moskwie złożył wieniec u sarkofagu Józefa Stalina

MOSKWA
Dnia 7 bm. w godzinach popołudniowych ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski złożył wieniec w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych u sarkofagu ukochanego Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, Wielkiego Stalina. Ambasador Lewikowski pełnił wartę honorową u sarkofagu Józefa Stalina.

Do wszystkich kobiet polskich

Odezwa Komitetu Centralnego PZPR

MIĘDZYNARODOWY Dzień Kobiet obchodzimy w tym roku w ciężkiej i bolesnej chwili, gdy świat cały

Kobiety polskie uczcily pamięć Józefa Stalina

podjmując zobowiązania produkcyjne

DZIEŃ 8 marca — Międzynarodowe Święto Kobiet — robotniczy miast i wsi, gospodynie domowe, pracownice umysłowe i pracownice kultury i nauki obchodzily w głębokiej żałobie po śmierci Józefa Stalina.

W miastach i wsiach, w spółdzielniach produkcyjnych i PGR odbyły się uroczyste akademie. Zebrane kobiety oddały hold pamięci Wodza postępowej ludzkości, z którego imieniem łączą się nierozdzielnie sprawy najbliższemu sercu — sprawy pokoju.

Janina Grzesiak, członek brygady produkcyjnej nr 1 im. Bolesława Bieruta w Poznańskich Zakładach Odciepnych im. Komuny Paryskiej mówi:

„Z uczuciem wielkiego niepokoju czytaliśmy codziennie komunikaty donoszące o stanie zdrowia Towarzysza Stalina. Nie mogłam skupić myśli, a do oczu nabiegły łzy. Gdy dowiedziałam się, że Towarzysz Stalin zakończył życie rozplakalam się jak dziecko, umarł bowiem najdroższy Przyjaciel i Ojciec. Żyła jednak Jego Idea Jego nauka Jego wskazania, które są dla nas nieśmiertelne. Dla uczczenia świetlanej pamięci Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata zdwoje mój wysiłek nad wykonaniem zadań Planu 5-letniego by móc ukochać Ojczyznę, która była siłą i szczęśliwa”.

W dniu 8 marca kobiety polskie opowiedziały na skierowaniu do nich apel Komitetu Centralnego PZPR nowymi zobowiązaniami.

I tak np. kobiety huty „Florian” utworzyły 17 brygad i postanowiły dać Państwu dodatkową produkcję stał wartości wielu tysięcy złotych. Robotnice z huty „Stalowa Wola”, a w szczególności brygada murarska w składzie: Stanisława Kopeć, Józefa Szajer, Stanisława Kopicz i Emilia Małka zobowiązały się swoje zadania produkcyjne wykonać przed terminem przewidzianym w harmonogramie.

okryty jest żałobą po zgonie Józefa Stalina. Z imieniem Stalina łączą się nierozdzielnie sprawy dla narodu polskiego i dla wszystkich kobiet polskich najważniejsze i najdroższe: wyzwolenie z faszyzowskiej niewoli, ustanowienie władzy ludowej, odrodzenie naszej Ojczyzny, utrwalenie jej niepodległości, walka o pokój między narodami.

Z imieniem Stalina łączą się sprawy wyzwolenia kobiety — walka o pełne rzeczywiste równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia, troska o matkę i szczęście dzieci.

Stalin umarł, ale nieśmiertelne jest Jego dzieło. Niezwyoczony jest Jego sztandar, pod którym narody świata kroczą do pełnego wyzwolenia, do zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

Kobiety Polki! Oddajcie hold nieśmiertelnemu Wodzowi ludzi pracy całego świata.

Zespalajcie siły naszego narodu wokół władzy ludowej, wokół Bolesława Bieruta — w walce o pokój i Plan 6-letni.

Twórczą pracą w zakładach pracy i w gospodarstwach rolnych, w instytucjach i szkołach pomnażajcie siły Ojczyzny, budujcie nieziszczalny socjalistyczny fundament dobrobytu i niepodległości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wychowujcie dzieci Wasze na dzielnych patriotów i budowniczych jasnego jutra naszej Ojczyzny.

Strzeżcie czujnie zdobycy ludu — gwarancji równouprawnienia kobiet — przed nikczemnymi knowaniami imperialistycznych wrogów Polski.

Jeszcze bardziej umocnijmy sołusz i braterstwo z narodami Związku Radzieckiego! Jeszcze mocniej wzrzymy szereg wszystkich bojowników o pokój i wolność!

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet podrażnia serdecznie wszystkie kobiety polskie i życzy im dalszych sukcesów we wszystkich dziedzinach ich ofiarnej i twórczej pracy dla Ojczyzny.

Niech żyje i rozkwita Polska Rzeczpospolita Ludowa!

KOMITET CENTRALNY PZPR

Naród radziecki żegna swego Wodza

MOSKWA.
STALIN Z NAMI! — tak zatyłowany jest artykuł Borysa Polewoja w „Prawdzie”, opisujący jak naród radziecki żegna swego Wodza. Polewoj pisze m. in.:

„Nad Moskwą zapadła zmrok. Zapłonęły światła, lecz ruch w stolicy nie słabnie. Potoki ludzi płyną ku śródmieściu. Różniastają się one i tworzą dwie szerokie rzeki, które wlewa się do Domu Związków i zapełniają szerokie marmurowe schody.

Ludzie radziecy żegnają swego Wodza. Kogóż nie ma wśród tych, którzy idą złożyć ostatni hold twórcy szczęścia narodu? Mężczyźni i kobiety, starcy i starzy, ludzie wszystkich zawodów. Młoda matka niesie na ręku małą kędzierzawą dziewczynkę. Przechodząc koło trumny matka podnosi dziecko wysoko w górę, jakby chciała, żeby przez całe życie zachowało w pamięci obraz Stalina.

Ludzie przechodzą powoli koło trumny, a następnie odchodząc do drzwi, oglądają się raz jeszcze, nie mogąc oderwać wzroku od oblicza Stalina.

Trumna tonie w powodzi kwiatów. Przy ścianach nie kończące się rzędy wieńców, lecz ilość ich wzrasta z każdą godziną. Zapach zieleni i kwiatów napelnia Salę Kolumnową o przyćmionych krepach światłach. Widziałem dziś, jak ta powódź kwiatów zwi-

szyla się o małą, lecz cenną kropkę. W potoku ludzi wszedł do sali 3-letni chłopiec, który kurczowo trzymał się ręki ojca. W drugiej ręce miał czerwony kwiat pelargonii, który prawdopodobnie przyniósł z domu. Podchodząc do trumny chłopiec spojrzął pytająco na ojca, a następnie wydołał się z potoku ludzkiego, zbliżył się do trumny i złożył kwiat u jej stóp. Tak, obok wieńców od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu radzieckiego leży tam teraz ten skromny dar dziecięcego serca.

Do sali wnoszą olbrzymi wieniec od wodza narodu chińskiego Mao Tse-tunga. Przedstawiciele wielkiego narodu chińskiego składają u stóp trumny wieniec od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, od Ogólnochińskiego Komitetu Ludowej Politycznej Rady Konsultacyjnej, od Czou En-lajia, od ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej w ZSRR, od Towarzystwa Przyjaciół Chińsko Radzieckiej Masy pracujące Chin wyrażają głęboki ból z powodu zgonu najlepszego przyjaciela i nauczyciela narodu chińskiego — Józefa Stalina.

Do sali wchodzi członkowie ambasady i poselstw krajów demokracji ludowej, składając wieniec od Komitetu Centralnego partii komunistycznych i robotniczych oraz od rządów krajów demokracji ludowej. Napisy na wieńcach mówią o gorącej miłości

narodów tych krajów do nieśmiertelnego Stalina.

Nieustannie zmieniają się warty honorowe. Warty te pełnią przedstawiciele aktywu partyjnego Moskwy, robotnicy, kolchoźnicy, uczeni, pisarze, ministrowie, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i Republik Związkowych, bohaterowie Związku Radzieckiego i bohaterowie pracy socjalistycznej, marszałkowie i generalowie Armii Radzieckiej, admirałowie Marynarki Wojennej.

Wartę żałobną pełnią pierwsi zastępcy ministra spraw wojskowych ZSRR, marszałkowie Związku Radzieckiego A. M. Wasilewski i G. K. Żukow, trzykrotni bohaterowie Związku Radzieckiego, okryci chwałą lotnicy radzieckiej Pokryszkin i Kożedub, członkowie Akademii Nauk Skobielcyn i Oparin oraz pisarze Fadiejew i Surkow.

Godzina 4 po południu. Wartę honorową u trumny J. W. Stalina obejmują towarzysze G. M. Malenkow, L. P. Beria, W. M. Mołotow, K. E. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, N. M. Szewnik.

Zbudowanie komunizmu w naszym kraju — pisze dalej Polewoj — było celem całego życia Wielkiego Budowniczego, który dziś odszedł od nas. Ludzie radzieckie, których proważył On do tego celu i dla których Jego słowo, Jego czyny i Jego wspaniałe życie były natchnieniem i nieoścignionym przykładem, dziś na wezwanie Partii zdają ją wysiłki, spełniając genialne wytyczne stalinowskie.